

КОНВЕНЦИЈА О МЕЂУНАРОДНОМ ОСТВАРИВАЊУ ПРАВА ЗА ИЗДРЖАВАЊЕ ДЈЕТЕТА И ДРУГИМ ОБЛИЦИМА ИЗДРЖАВАЊА ПОРОДИЦЕ

(Закључено 23. новембра 2007. године)

Државе потписнице ове Конвенције,

У жељи да унаприједи сарадњу међу Државама у погледу међународног остваривања права на издржавање дјетета и других облика издржавања породице,

Свјесни потребе за процедурама које ће дати резултате и које су приступачне, брзе, ефикасне, рентабилне, одговарајуће и поштене,

Желећи да се надовежу на најбоље карактеристике постојећих Хашких конвенција и других међународних докумената, посебно *Конвенције Уједињених нација о издржавању у иностранству* од 20. јуна 1956. године,

Настојећи извући предности напретка технологије и створити флексибилан систем који може наставити да се развија како се потребе мијењају као и предности даљих унапређења у технологији која отварају нове могућности,

Подсјећајући да, у складу са члановима 3 и 27 *Конвенције Уједињених нација о правима дјетета* од 20. новембра 1989. године,

– најбољи интереси дјете морају бити од примарног значаја у свим активностима које се тичу дјете,

– свако дијете има право на животни стандард који одговара дјететовом физичком, менталном, духовном, моралном и социјалном развоју,

– родитељ (и) или друга лица одговорна за дијете имају првенствену дужност да обезбиједи, у оквиру својих способности и финансијских могућности, услове живота неопходне за развој дјетета, и

– Државе стране треба да предузму све одговарајуће мјере, укључујући закључивање међународних споразума, како би обезбиједиле остваривање права за издржавање дјетета од стране родитеља (и у множини) или других одговорних лица, посебно када таква лица живе у Држави различитој од дјетета,

Одлучиле су да закључе ову Конвенцију и сложиле су се око следећих одредби:

ПОГЛАВЉЕ I – ПРЕДМЕТ, ОБИМ И ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1 Предмет

Предмет ове Конвенције је да се обезбиједи ефикасно међународно остваривање права за издржавање дјетета и других облика издржавања породице, посебно путем –

- a)* успостављања свеобухватног система сарадње између Држава уговорница;
- б)* омогућавања проходности захтјева за формирање одлука о издржавању;
- ц)* обезбјеђења да се одлуке о издржавању признају и спроводе; и
- д)* тражења ефикасних мјера за брзо спровођење одлука о издржавању.

Члан 2 **Обим примјене**

1. Ова Конвенција се примјењује на –

- a)* обавезе издржавања које проистичу из односа родитељ-дијете према лицу које није напунила 21 годину старости;
- б)* признавање и спровођење одлуке за супружничко издржавање када је захтјев за потраживањем дат у оквиру тачке *a)*; и
- ц)* супружничко издржавање са изузетком Поглавља II и III.

2. Свака Држава уговорница може задржати, у складу са Чланом 62, право да ограничи примјену Конвенције у погледу тачке 1 *a)*, на особе које нису напуниле 18 година старости. Држава уговорница која изрази ову резерву неће имати право да захтјева примјену Конвенције на особе које имају године старости које је искључила својом резервом.

3. Свака Држава уговорница може изјавити у складу са Чланом 63 да ће проширити примјену цијеле Конвенције или неког њеног дијела на било које обавезе издржавања које проистичу из породичних односа, родитељства, брака или сродства, укључујући посебно обавезе у погледу рањивих лица. Свака таква изјава ствара обавезе између двије Државе уговорнице само у оној мјери у којој се њихове изјаве односе на исте обавезе издржавања и дијелове Конвенције.

4. Одредбе ове Конвенције ће се примјењивати на дјецу без обзира на брачни статус родитеља.

Члан 3 **Дефиниције**

За потребе ове Конвенције–

- a)* "повјерилац" означава појединца којем се дугује издржавање или се наводно дугује;
- б)* "дужник" означава појединца који дугује или наводно дугује издржавање;
- ц)* "правна помоћ" означава помоћ која је неопходна да молиоцима омогући да сазнају и афирмишу своја права и да се осигура да се захтјеви цијеловито и ефикасно

обrade у Држави којој је послан захтјев. Та помоћ може да буде у виду потребног правног савјета, помоћи у подношењу случаја пред надлежне органе, законског заступања и изузећа од плаћања трошкова поступка;

д) "писани споразум" означава споразум евидентиран у било каквој медију, чије информације су доступне на начин да се могу касније користити као референца;

е) "договор о издржавању" означава писани споразум који се односи на плаћање издржавања и који је –

и) формално направљен или евидентиран као аутентични документ код надлежних органа, или

II) је потврђен, или закључен, регистрован или уложен код надлежног органа,

и може подлијегати ревизији и измјенама од стране надлежног органа;

ф) "рањиво лице" означава лице која услед умањених или недовољних личних способности није способно да се само издржава.

ПОГЛАВЉЕ II – САРАДЊА НА ПОДРУЧЈУ АДМИНИСТРАЦИЈЕ

Члан 4 Именовање Централног органа

1. Свака Држава уговорница именовала је један Централни орган који ће обављати функције делегиране му овом Конвенцијом.

2. Федералне државе и Државе са више од једног правног система или Државе са аутономним територијалним јединицама могу слободно да именују више од једног Централног органа и да одреде обим његових територијалних или личних надлежности. Када нека Држава именује више од једног Централног органа, одредиће Централни орган којем се упућује сва кореспонденција коју ће оно прослиједити одговарајућем Централном органу у тој Држави.

3. О именовању Централног органа или више њих, подацима за контакт, и гдје треба обим њихових функција како је наведено у ставу 2, Страна уговорница треба да обавијести Стални биро Хашке конференције о међународном приватном праву у тренутку када документ о ратификацији или приступању буде депонован или када изјава буде поднесена у складу са Чланом 61. Држава уговорница одмах ће обавијестити Стални биро о свим измјенама.

Члан 5 Опште функције Централних органа

Централни органи –

а) сарађују једни с другима и промовишу сарадњу између надлежних органа у својим земљама ради постизања циљева Конвенције;

б) траже колико је год могуће рјешења тешкоћа који настану примјеном

Конвенције.

Члан 6 Посебне функције Централних органа

Централни органи ће пружити помоћ у погледу захтјева из Поглавља III. Посебно ће –

- a) преносити и примати те захтјеве;
 - b) иницирати или олакшати покретање поступака у погледу тих захтјева.
2. што се тиче тих захтјева предузеће све одговарајуће мјере –
- a) гдје то налажу околности, да обезбиједи или олакшају пружање правне помоћи;
 - b) да помогну у лоцирању дужника и повјериоца;
 - ц) да помогну да се добију релевантне информације о приходима, ако је потребно, осталим финансијским околностима дужника и повјериоца, укључујући локацију имовине;
 - д) да поставку пријатељска рјешења у погледу постизања добровољног плаћања издржавања, гдје је то потребно и посредовањем, помирењем или сличним начинима;
 - е) да олакшају текућа спровођења рјешења о издржавању, укључујући и све заостале исплате;
 - ф) да олакшају прикупљање и експедитиван трансфер исплата за издржавање;
 - г) да олакшају добијање документације или других доказа;
 - х) да обезбиједи помоћ у утврђивању родитељства када је то неопходно ради поврата издржавања;
 - и) да иницирају или олакшају покретање поступака ради добијања свих неопходних привремених мјера територијалне нарави чији је циљ да се обезбиједи рјешавање заосталих захтјева за издржавањем;
 - ј) да олакшају достављање докумената.

3. Функције Централних органа према овом Члану могу обављати, онолико колико то дозвољава закон у њиховој Држави, и јавни органи или други органи који подлијежу супервизији надлежних органа власти у тој Држави. Држава уговорница треба да обавијести Стални биро Хашке конференције о приватном међународном праву о именовану неког таквог јавног органа или више њих, подацима за контакт с њима и опсегу њихових функција. Државе уговорнице одмах ће обавијестити Стални биро о свим промјенама.

4. Ништа из овог Члана или Члана 7 неће се интерпретирати као наметање неке обавезе Централном органу да има овлаштења која могу проводити само судски органи према закону дате Државе.

Члан 7 Захтјеви за посебним мјерама

1. Централни орган може послати захтјев, са наведеним разлозима, другом Централном органу да предузме одговарајуће посебне мјере према Члану 6(2) б), ц), з), х), и) и ј) када нема неријешених молби из Члана 10. Централни орган којем је захтјев упућен предузеће одговарајуће мјере уколико буде сматрао да су неопходне како би се помогло потенцијалном тражиоцу да сачини молбу из Члана 10 или да одреди да ли је потребно такву молбу иницирати.

2. Централни орган може такође предузети посебне мјере на захтјев другог Централног органа везано за случај који садржи међународни елемент који се односи на поврат издржавања који није ријешен у датој Држави.

Члан 8 Трошкови Централног органа

1. Сваки Централни орган сносиће своје властите трошкове приликом примјене ове Конвенције.

2. Централни органи не могу наметати никаква плаћања подносиоцу захтјева за пружање својих услуга везано за ову Конвенцију осим изузетних трошкова који настану око захтјева за посебним мјерама из Члана 7.

3. Дати Централни орган не може повратити трошкове услуга наведене у ставу 2 без предходне сагласности подносиоца о висини трошкова за пружање тих услуга.

ПОГЛАВЉЕ III – ЗАХТЈЕВИ ПУТЕМ ЦЕНТРАЛНИХ ОРГАНА

Члан 9 Захтјеви путем Централних органа

Захтјев из овог Поглавља упућује се Централном органу Државе којој је послан захтјев путем Централног органа Државе уговорнице у којој подносилац захтјева има пребивалиште. За потребе ове одредбе, пребивалиште искључује пуко присуство.

Члан 10 Захтјеви на располагању

1. Сљедеће категорије захтјева су на располагању повјериоцу у Држави којој је послан захтјев који тражи надокнаду за издржавање према овој Конвенцији –

а) признавање или признавање и спровођење одлуке;

б) спровођење одлуке сачињене или признате у Држави којој је послан захтјев;

ц) доношење одлуке у Држави којој је послан захтјев када таква одлука не постоји, укључујући и утврђивање родитељства гдје је то потребно;

д) доношење одлуке у Држави којој је послан захтјев у којој признавање и спровођење одлуке није могуће, или је одбијено, због недостатка основе за признавање и спровођење сходно Члану 20, или на основама наведеним у Члану 22 б) или е);

е) измјена одлуке у Држави којој је послан захтјев;

ф) измјена одлуке сачињене у Држави која није Држава којој је послан захтјев.

2. Сљедеће категорије захтјева су на располагању у Држави којој је послан захтјев дужнику против којег постоји одлука о издржавању –

а) признавање одлуке, или еквивалентне процедуре која води до суспензије, или ограничава спровођење предходне одлуке у Држави којој је послан захтјев;

б) измјена одлуке сачињене у Држави којој је послан захтјев;

ц) измјена одлуке сачињене у Држави која није Држава којој је послан захтјев.

3. Осим ако није другачије предвиђено у овој Конвенцији, о захтјевима из ставова 1 и 2 одлучиваће се према закону Државе којој је послан захтјев, а захтијеви из ставова 1 *ц)* до *ф)* и 2 *б)* и *ц)* потпадају под јурисдикцију правила која су на снази у Држави којој је послан захтјев.

Члан 11 Садржај захтјева

1. Сви захтјеви из Члана 10 треба да минимално укључе сљедеће –

а) изјаву о природи захтјева или више захтјева;

б) име и презиме и податке о контакту, укључујући адресу и датум рођења подносиоца захтјева;

ц) име и презиме и, ако је позната, адресу и датум рођења туженога;

д) име и презиме и датум рођења сваког лица за које се тражи издржавање;

е) основе на којима почива захтјев;

ф) у захтјеву повјериоца, информације које се односе на мјесто гдје треба слати или електронски пренијети уплате за издржавање;

г) осим за захтјев из Члана 10(1) *а)* и (2) *а)*, све информације или документ наведен у изјави у складу са Чланом 63 Државе којој је послан захтјев;

х) име и презиме и податке о контакту лица или јединице Централног органа Државе која шаље захтјев, која је одговорна за обраду захтјева.

2. Како је одговарајуће и у познатој мјери, захтјев ће додатно укључивати сљедеће и то посебно –

а) финансијско стање повјериоца;

б) финансијско стање дужника, укључујући име и презиме и адресу послодавца дужника и природу и локацију имовине дужника;

ц) сваку другу информацију која може помоћи у вези лоцирања туженика.

3. Уз захтјев треба да се приложе све потребне корисне информације или документи укључујући и документе који се односе на право подносиоца захтјева на бесплатну правну помоћ. Када се ради о захтјевима из Члана 10 (1) *a*) и (2) *a*), уз захтјев треба приложити само документе набројане у Члану 25.

4. Захтјев из Члана 10 може се сачинити у облику којег препоручује и издаје Хашка конференција о међународном приватном праву.

Члан 12 Пренос, пријем и обрада захтјева и случајева путем Централних органа

1. Централни орган Државе која шаље захтјев дужан је да помогне подносиоцу захтјева како би се обезбиједило да захтјев прате све информације и документи за које зна да су потребни за разматрање захтјева.

2. Централни орган Државе која шаље захтјев ће када буде задовољано да захтјев испуњава услове Конвенције послани захтјев, у име и уз одобрење подносиоца захтјева, Централном органу Државе којој се шаље захтјев. Захтјев прати пропратни акт дат у Анексу 1. Централни орган Државе која шаље захтјев ће, када то од њега затражи Централни орган Државе којој се шаље захтјев, обезбиједити комплетан примјерак овјерен од стране надлежног органа у Држави поријекла било којег документа наведеног у Члановима 16(3), 25(1) *a*), *b*) и *d*) и (3) *b*) и 30(3).

3. Централни орган којем се шаље захтјев ће у року од шест седмица од датума пријема захтјева, потврдити пријем на обрасцу наведеном у Анексу 2, и обавијестити Централни орган Државе која шаље захтјев о предузетим и будућим корацима које ће предузети у обради захтјева, и може затражити сваки наредни потребни документ или информацију. У року истог периода од шест седмица, Централни орган којем се шаље захтјев послаће Централном органу које је послало захтјев име и презиме и податке о контакту за особу или јединицу која је одговорна да одговори на упите који се односе на напредовање обраде захтјева.

4. У року од три мјесеца након потврђивања, Централни орган којем се шаље захтјев обавијестиће Централни орган који шаље захтјев о статусу захтјева.

5. Централни органи који шаљу захтјев и који примају захтјев дужни су да обавијесте једни друга о –

a) лицу или јединици која је одговорна за одређени случај;

b) напредовању случаја,

и да прибаве благовремене одговоре на упите.

6. Централни органи ће обрадити случај онолико брзо колико то дозвољава прописно разматрање питања.

7. Централни органи ће користити најбрже и најефикасније начине комуникације који им стоје на располагању.

8. Централни орган који прима захтјев може да одбије да обрађује захтјев само ако

је очигледно да услови Конвенције нису испуњени. У том случају, тај Централни орган ће одмах обавијестити Централни орган које шаље захтјев о разлозима свог одбијања.

9. Централни орган који прима захтјев не може одбити неки захтјев само на основу чињенице да су потребни додатни документи или информације. Међутим, Централни орган који прима захтјев може затражити од Централног органа који шаље захтјев да прибави те додатне документе и информације. Уколико Централни орган који шаље захтјев то не учини у року од три мјесеца или неког дужег периода којег назначи Централни орган који прима захтјев, Централни орган који прима захтјев може да одлучи да неће надаље обрађивати захтјев. У том случају, о својој одлуци ће обавијестити Централни орган који је послао захтјев.

Члан 13 Начини комуникације

Сваки захтјев којег сачине у складу са овим Поглављем Централни органи Држава уговорница као и сваки документ или информација у прилогу тог захтјева или оне које прибави Централни орган, туженик не може оспоравати само на основу медија или начина комуникације које су користили дати Централни органи.

Члан 14 Ефикасан приступ процедурама

1. Држава прималац захтјева обезбиједиће подносиоцима захтјева ефикасан приступ процедурама, укључујући процедуре провођења и жалбе, које проистекну из захтјева из овог Поглавља.

2. Како би обезбиједила такав ефикасан приступ, Држава прималац ће обезбиједити бесплатну правну помоћ у складу са Члановима 14 до 17 осим ако се не примјењује став 3.

3. Држава прималац није дужна да обезбиједи такву бесплатну правну помоћ ако и у оној мјери колико процедуре те Државе омогућавају подносиоцу захтјева да води случај без потребе за таквом помоћи, а Централни орган пружа потребне услуге бесплатно.

4. Право на бесплатну правну помоћ неће бити мање од права која се имају у истим таквим домаћим случајевима.

5. Никакав залог, јемство или депозит, какогод да се опишу, нису потребни као гаранција за плаћање трошкова и расхода у поступцима из ове Конвенције.

Члан 15 Бесплатна правна помоћ код захтјева за издржавање дјетета

1. Држава прималац обезбиједиће бесплатну правну помоћ у погледу свих захтјева повјериоца из овог Поглавља који се односе на обавезе издржавања које проистичу из односа родитељ-дијете према особи која није напунила 21 годину старости.

2. Без обзира на став 1, Држава прималац може да, везано за захтјеве који нису захтјеви из Члана 10(1) *а*) и *б*) и случајевима које покрива Члан 20(4), одбије бесплатну правну помоћ ако сматра да, по правоваљаној основи, захтјев или било која жалба очигледно нису основани.

Члан 16 Изјава о дозволи за кориштење теста процјене средстава потребних за дијете

1. Без обзира на Члан 15(1), Држава може да изјави, у складу са Чланом 63, да неће пружити бесплатну правну помоћ у погледу захтјева који не потпадају под Члан 10(1) *а)* и *б)* и случајевима покривеним Чланом 20(4), ако се не обави тест процјене средстава дјетета.
2. Држава ће, приликом давања те изјаве, упутити информације Сталном бироу Хашке конференције о међународном приватном праву о начину на који ће се обавити процјена дјететових средстава, укључујући финансијске критеријуме који су потребни за испуњење теста.
3. Захтјев наведен у ставу 1, адресиран на Државу која је дала изјаву наведену у том ставу, треба да укључи формалну потврду подносиоца захтјева у којој се наводи да средства дјетета задовољавају критеријуме из става 2. Држава прималац може да захтјева даље доказе о дјететовим средствима ако има разумну основу да вјерује да су информације које је дао подносилац захтјева нетачне.
4. Уколико је најповољнија правна помоћ предвиђена законима Државе примаоца за захтјеве из овог Поглавља који се односе на обавезе издржавања дјетета које проистичу из односа родитељ-дијете повољнија него она предвиђена у ставовима 1 до 3, пружиће се најповољнија правна помоћ.

Члан 17 Захтјеви који нису квалификовани сходно Члану 15 или Члану 16

Што се тиче свих захтјева према овој Конвенцији који не потпадају под Члан 15 или Члан 16 –

- а)* пружање бесплатне правне помоћи може подлијегати тесту за процјену средстава или основаности;
- б)* подносилац захтјева који је у Држави поријекла користио бесплатну правну помоћ има право да користи, у било којем поступку за признавање или спровођење, у најмање истој мјери, бесплатну правну помоћ како је предвиђено законом Државе примаоца под истим околностима.

ПОГЛАВЉЕ IV – РЕСТРИКЦИЈЕ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПОСТУПКА

Члан 18 Ограничења за поступак

1. Када је одлука донесена у Држави уговорници у којој повјерилац редовно пребива, дужник не може покренути поступак за измјену одлуке или доношења нове одлуке у некој другој Држави уговорници све док је дужник стални становник у Држави у којој је одлука донесена.
2. Став 1 неће се примјењивати –

- a) када, осим у споровима у вези са обавезама издржавања које се односе на дјецу, постоји писани споразум између страна око надлежности те друге Државе уговорнице;
- б) када дужник потпада у надлежност те друге Државе уговорнице било изричито или мериторном одбраном без приговора на јурисдикцију, првом могућом приликом;
- ц) када надлежни орган у Држави поријекла не може, или одбија, да врши јурисдикцију над измјеном одлуке или доношењем нове одлуке; или
- д) када се одлука донесена у Држави поријекла не може признати или прогласити правоснажном у Држави уговорници у којој се намјерава провести поступак измјене одлуке или доношења нове одлуке.

ПОГЛАВЉЕ V – ПРИЗНАВАЊЕ И СПРОВОЂЕЊЕ

Члан 19 Обим поглавља

1. Ово Поглавље се примјењује на одлуку коју донесе судски или управни орган у погледу обавезе издржавања. Термин "одлука" такође обухвата споразум или договор који се закључи таквим органом II којег одобри такав орган. Одлука може да укључи аутоматско подешавање индексаацијом или захтјев за плаћање заосталог дуга или камату и одређивање трошкова и расхода.
2. Ако се одлука не односи само на обавезу издржавања, дејство овог Поглавља се ограничава на дијелове одлуке који се тичу обавеза издржавања.
3. За потребе става 1, "управни орган" означава јавно тијело чије одлуке, према закону Државе у којој је он успостављен –
 - a) могу да буду предметом жалбе судском органу или ревизије од стране судског органа; и
 - б) могу да имају сличну снагу и дејство као одлука судског органа по истом питању.
4. Ово Поглавље такође се примјењује на аранжмане издржавања у складу са Чланом 30.
5. Одредбе овог Поглавља примјењиваће се на захтјев за признавањем и спровођењем упућен директно надлежном органу Државе примаоца у складу са Чланом 37.

Члан 20 Основе за признавање и спровођење

1. Одлука донесена у једној Држави уговорници ("Држава поријекла") биће призната и спроведена у другој Држави уговорници ако –

- a) је туженик редовно пребивао у Држави поријекла у вријеме када је поступак покренут;
- б) је туженик потпао у надлежност било изричито или мериторном одбраном без приговора на јурисдикцију, првом могућом приликом;
- ц) је повјерилац био стални становник Државе поријекла у вријеме покретања поступка;
- д) је дијете за кога је наређено издржавање било стални становник Државе поријекла у вријеме покретања поступка, под условом да је туженик живио/живјела са дјететом у тој Држави или је пребивао у тој Држави и тамо обезбјеђивао издржавање за дијете;
- е) је постојао писани споразум Страна око јурисдикције, осим у споровима који се односе на обавезе издржавања које се тиче дјетета; или
- ф) је неки орган који врши јурисдикцију донио одлуку по питању персоналног статуса или родитељске одговорности, осим ако јурисдикција није била заснована само на држављанству једне од страна.

2. Страна уговорница може изразити резерву, у складу са Чланом 62, у погледу става 1 *ц*), *е*) или *ф*).

3. Страна уговорница која изражава резерву из става 2 признаће и провести одлуку када њен закон у сличним чињеничним околностима додијели или је додијелио јурисдикцију својим органима да донесу такву одлуку.

4. Страна уговорница ће, ако признавање одлуке није могуће због резерве из става 2, и ако је дужник стални становник у тој Држави, предузети све одговарајуће мјере да донесе одлуку у корист повјериоца. Предходна реченица неће се примјењивати на директне захтјеве за признавање и провођење сходно Члану 19(5) или на потраживања за издржавање наведена у Члану 2(1) *б*).

5. Одлука у корист дјетета који није напунило 18 година старости која не може бити призната само на основу резерве у погледу става 1 *ц*), *е*) или *ф*) биће прихваћена као да утврђује подобност тог дјетета за издржавање у Држави примаоцу.

6. Одлука ће бити призната само ако има дејство у Држави поријекла, и биће проведена једино ако је правоваљана у Држави поријекла.

Члан 21 Одвојеност и парцијално признавање и провођење

1. Ако Држава прималац није у могућности да призна и проведе цијелу одлуку, признаће и спровести било који одвојени дио одлуке који као такав може бити признат и проведен.

2. За парцијално признавање и спровођење одлуке може се увијек пријавити.

Члан 22 Основе за одбијање признавања и спровођења

Признавање и спровођење одлуке може бити одбијено ако –

- a) је признавање и спровођење одлуке очигледно несагласно са државном политиком ("ордре публиц") Државе примаоца;
- б) је одлука добијена преваром везано за предмет процедуре;
- ц) је поступак између страна са истим циљем и незавршен код неког органа Државе примаоца био први покренут;
- д) је одлука несагласна са одлуком донесеном између истих страна са истим циљем, или у Држави примаоцу или некој другој Држави, под условом да ова друга одлука испуњава услове потребне за њено признавање и спровођење у Држави примаоцу;
- е) у случају када се туженик није појавио нити га је неко заступао у поступку у Држави поријекла –
 - и) када закон Државе поријекла предвиђа обавјештење о поступку, а туженик није примио прописно обавјештење о поступку и није имао прилику да га саслушају; или
 - II) када закон Државе поријекла не предвиђа обавјештење о поступку, а туженик није примио прописно обавјештење о одлуци и није имао прилику да упути или поднесе жалбу на одлуку према дјелу и закону; или
- ф) је одлука донесена кршењем Члана 18.

Члан 23 Процедура по подношењу захтјева за признавање и спровођење

1. Сходно одредбама Конвенције, процедуре за признавање и спровођење Конвенције регулише закон Државе примаоца.
2. Када је захтјев о признавању и спровођењу одлуке донесен путем Централних органа у складу са Поглављем III, Централни орган којем се шаље захтјев одмах ће или –
 - a) упутити захтјев надлежном органу који ће без одлагања прогласити одлуку правоваљаном или убиљежити одлуку за правоваљаност; или
 - б) предузети лично те кораке ако је он тај надлежни орган.
3. Када се захтјев упути директно надлежном органу насловљене Државе у складу са Чланом 19(5), тај орган ће без одлагања прогласити одлуку правоснажном или је убиљежити за правоваљаност.
4. Изјава или регистрација може бити одбијена само на основама наведеним у Члану 22 а). У овој фази ни подносилац захтјева ни туженик немају право да улажу никакве поднеске.
5. Подносилац захтјева и туженик ће одмах бити обавијештени о изјави или

регистрацији сачињеној сходно ставовима 2 и 3, или о одбијању истих у складу са ставом 4, и могу уложити приговор или жалбу по питању чињеница и по питању примјене материјалног права.

6. Приговор или жалба мора се уложити у року од 30 дана од обавијести из става 5. Ако страна која оспорава није становник Државе уговорнице у којој су изјава или регистрација издати или одбијени, приговор или жалба могу се уложити у року од 60 дана од обавијештења.

7. Приговор или жалба могу бити засновани на сљедећем –

- a) основама за одбијање признавања и спровођења наведеним у Члану 22;
- б) основама за признавање и спровођење из Члана 20;
- ц) аутентичности или интегритету било којег документа упућеног у складу са Чланом 25(1) а), б) или д) или (3) б).

8. Приговор или жалба коју улаже туженик такође може бити заснована на испуњењу дуга до оне мјере до које је признавање и спровођење везано за плаћања која су доспјела у прошлости.

9. Подносилац и туженик одмах ће бити обавијештени о одлуци након приговора или жалбе.

10. Наредна жалба, ако је дозвољена законом Државе примаоца, неће имати дејства на заустављање спровођења одлуке осим ако не постоје изузетне околности.

11. Надлежни орган дјеловаће експедитивно при доношењу одлуке о признавању и спровођењу, укључујући и жалбу.

Члан 24 Алтернативна процедура за захтјев за признавање и спровођење

1. Без обзира на Члан 23(2) до (11), нека Држава може изјавити, у складу са Чланом 63, да ће примијенити процедуру за признавање и спровођење наведено у овом Члану.

2. Када је захтјев о признавању и спровођењу одлуке донесен путем Централних органа у складу са Поглављем III, Централни орган којем се шаље захтјев одмах ће или –

a) упутити захтјев надлежном органу који ће без одлагања одлучити о захтјеву за признавање и спровођење; или

б) донијети лично такву одлуку ако је он тај надлежни орган.

3. Одлуку о признавању и спровођењу може донијети надлежни орган пошто туженик буде ваљано и одмах обавијештен о поступку и обје стране добију адекватну прилику да буду саслушане.

4. Надлежни орган може да поново размотри основе за одбијање признавања и

спровођења наведеним у Члану 22 а), *ц*) и д) на своју властиту иницијативу. Он може да прегледа сваку основу побројану у Члановима 20, 22 и 23(7) *ц*) ако их покрене туженик или ако забринутост везано за те основе проистекне из докумената поднесених у складу са Чланом 25.

5. Одбијање признавања и спровођења може такође бити засновано на испуњењу дуга до оне мјере до које је признавање и спровођење везано за плаћања која су доспјела у прошлости.

6. Свака жалба, ако је дозвољена законом Државе примаоца, неће имати дејства на заустављање спровођења одлуке осим ако не постоје изузетне околности.

7. Надлежни орган дјеловаће експедитивно при доношењу одлуке о признавању и спровођењу, укључујући и жалбу.

Члан 25 Документи

1. Уз захтјев за признавање и спровођење из Члана 23 или Члана 24 треба приложити сљедеће –

а) комплетан текст одлуке;

б) документ у којем се наводи да је одлука правоваљана у Држави поријекла и, када се ради о одлуци неког управног органа, документ у којем се наводи да су испуњени захтјеви Члана 19(3) осим ако та Држава није одредила у складу са Чланом 57 да одлуке њених управних органа увијек испуњавају те захтјеве;

ц) ако се оптуженик није појавио или није био заступан у поступку у Држави поријекла, документ или документе који показују, како је то прикладно, или да је оптуженик прописно добио обавјештење о поступку и прилику да га саслушају, или да је оптуженик био прописно обавијештен о одлуци и имао прилику за приговор или жалбу по питању чињеница и по питању примјене материјалног права.

д) када је потребно, документ који показује износ свих заосталих дугова и датум када је та сума израчуната;

е) када је то потребно, када одлука предвиђа аутоматско прилагођавање индексацијом, документ који пружа информације потребне да се изврши одговарајући обрачун;

ф) када је то потребно, документацију која показује до које је мјере подносилац добио бесплатну правну помоћ у Држави поријекла.

2. Након приговора или жалбе према Члану 23(7) *ц*) или на захтјев надлежног органа у Држави примаоцу, комплетан примјерак датог документа, овјереног од стране надлежног органа у Држави поријекла, одмах ће бити прослијеђен –

а) од стране Централног органа Државе пошиљаоца, када је захтјев сачињен у складу са Поглављем III;

б) од стране подносиоца, када је захтјев директно упућен надлежном тијелу Државе примаоца.

3. Држава уговорница може у складу са Чланом 57 да одреди –

а) да комплетан примјерак одлуке овјерен од стране надлежног органа Државе поријекла мора да буде приложен уз захтјев;

б) околности у којима ће да прихвати, умјесто комплетног текста одлуке, сажетак или извадак одлуке којег направи надлежни орган Државе поријекла, а који може да буде направљен у облику којег препоручује и издаје Хашка конференција о међународном приватном праву; или

ц) да не тражи документ у којем се наводи да су испуњени захтјеви из Члана 19(3).

Члан 26 Процедура са захтјевом за признавање

Ово поглавље примијениће се *mutatis mutandis* на захтјев за признавање одлуке, осим када је захтјев за правоснажности замијењен са захтјевом да одлука ступи на снагу у Држави поријекла.

Члан 27 Утврђивање чињеница

Сваки надлежни орган Државе примаоца обавезан је у погледу утврђених чињеница на којима се заснива надлежност органа Државе поријекла.

Члан 28 Без ревизије основаности

Ниједан надлежни орган Државе примаоца неће вршити ревизију основаности одлуке.

Члан 29 Физичко присуство дјетета или подносиоца није потребно

Физичко присуство дјетета или подносиоца није потребно на било којем поступку у Држави примаоцу сходно овом Поглављу.

Члан 30 Аранжмани о издржавању

1. Неки аранжман о издржавању направљен у Држави уговорници има право да буде признат и проведен као одлука сходно овом Поглављу под условом да је правоснажан у Држави поријекла.

2. У сврху Члана 10(1) а) и б) и (2) а), термин "одлука" укључује аранжман о издржавању.

3. Захтјев за признавање и спровођење аранжмана о издржавању имаће у прилогу следеће –

а) комплетан текст аранжмана о издржавању; и

б) документ у којем се наводи да је одрђени аранжман о издржавању правоснажан

као одлука у Држави поријекла.

4. Признавање и спровођење аранжмана о издржавању могу бити одбијени ако –

а) је признавање и спровођење очигледно некомпатибилно са државном политиком Државе примаоца;

б) је аранжман о издржавању прибављен путем преваре и фалсификата;

ц) аранжман о издржавању није компатибилан са одлуком донесеном између истих страна и са истом сврхом, било у Држави примаоцу било у некој другој Држави, под условом да ова друга одлука испуњава услове потребне за њено признавање и спровођење у Држави примаоцу.

5. Одредбе овог Поглавља, изузев Чланова 20, 22, 23(7) и 25(1) и (3), примјењиваће се *mutatis mutandis* на признавање и спровођење аранжмана о издржавању осим да –

а) изјава или регистрација у складу са Чланом 23(2) и (3) могу бити одбијене само на основама наведеним у ставу 4 *а)*;

б) приговор или жалба наведени у Члану 23(6) могу бити засновани само на сљедећем –

и) основама за одбијање признавања и спровођења из става 4;

II) аутентичности или интегритету било којег документа упућеног у складу са ставом 3;

ц) што се тиче процедуре из Члана 24(4), надлежни орган може да ревидира на своју властиту иницијативу основу за одбијање признавања или спровођења наведених у ставу 4 *а)* овог Члана. Он може да ревидира све основе наведене у ставу 4 овог Члана и аутентичност и интегритет сваког документа упућеног у складу са ставом 3 ако то покрене туженик или ако забринутост у вези тих основа проистиче из самих докумената.

6. Поступак за признавање и спровођење аранжмана о издржавању биће суспендован ако приговор на аранжман још није ријешен код надлежног органа Државе уговорнице.

7. Држава може да изјави, у складу са Чланом 63, да захтјев за признавање и спровођење аранжмана о издржавању може бити прослијеђен само путем Централних органа.

8. Држава уговорница може, у складу са Чланом 62, да резервише право да не призна и спроведе аранжман о издржавању.

Члан 31 Одлуке донесене комбинованим ефектом провизорних и конфирмативних налога

Када је одлука донесена комбинованим ефектом провизорног налога у једној Држави и

налога органа у другој Држави ("Држава конфирмирања") који потврђује провизорни налог –

- a) свака од тих Држава сматраће се као Држава поријекла у сврхе овог Поглавља;
- б) захтјеви из Члана 22 е) биће испуњени ако је туженик уредно примио обавијест о поступку у Држави конфирмирања и имао прилику да се успротиви провизорном налогу;
- ц) захтјев из Члана 20(б) да одлука буде правоснажна у Држави поријекла биће испуњен ако је одлука правоснажна у Држави конфирмирања; и
- д) Члан 18 неће спријечити да се у обје Државе покрене поступак измјене одлуке.

ПОГЛАВЉЕ VI – СПРОВОЂЕЊЕ ОД СТРАНЕ НАСЛОВЉЕНЕ ДРЖАВЕ

Члан 32 Спровођење према домаћем закону

1. Сходно одредбама овог Поглавља, спровођење ће се одвијати у складу са законом Државе примаоца.
2. Спровођење ће бити брзо.
3. Када се захтјеви упућују путем Централних органа, и када је одлука проглашена правоснажном или регистрованом за правоснажност према Поглављу V, спровођење ће тећи без потребе за даљим радњама од стране подносиоца.
4. Ефектуираће се сва правила која се примјењују у Држави поријекла одлуке везано за трајање обавезе издржавања.
5. О сваком ограничењу периода у којем се заостали дугови могу извршити одредиће се или на основу закона Државе поријекла одлуке или на основу закона Државе примаоца, који год од њих предвиђа дужи период ограничења.

Члан 33 Без дискриминације

Држава прималац обезбиједиће најмање исти број метода спровођења за случајеве из Конвенције као што постоје за домаће случајеве.

Члан 34 Мјере спровођења

1. Државе уговорнице ће у домаћем закону предвијети ефикасне мјере за спровођење одлука из Конвенције.
2. Те мјере могу да обухвате –
 - a) задржаваје плате;

- б) обуставу банкарских рачуна и других извора;
- ц) одбијања од плаћања социјалног осигурања;
- д) заложно право или принудну продају имовине;
- е) задржавање поврата пореза;
- ф) задржавање или забрана на пензионе додатке;
- г) извјештавање кредитног бироа;
- х) лишавање, суспензија или укидање разних дозвола (нпр. возачких дозвола);
- и) кориштење посредовања, помирења или сличних процеса који доводе до добровољног споразума.

Члан 35 Пренос средстава

1. Државе уговорнице се подстичу да промовишу, укључујући и путем међународних споразума, кориштење нејјефтинијих и ефикасних доступних метода за трансфер средстава за плаћање издржавања.
2. Држава уговорница, према чијем закону је трансфер средстава ограничен, даће највиши приоритет трансферу средстава која се исплаћују према овој Конвенцији.

ПОГЛАВЉЕ VII – ДРЖАВНА ТИЈЕЛА

Члан 36 Државна тијела као подносиоци

1. За сврхе захтјева за признавање и спровођење из Члана 10(1) *а*) и *б*) и случајева из Члана (4), "повјерилац" укључује државно тијело које наступа умјесто појединца који потражује издржавање или појединца који потражује исплате за накнаде предвиђене умјесто издржавања.
2. Право државног тијела да дјелује умјесто неког појединца који потражује издржавање или тражи исплату надокнада предвиђених повјериоцу умјесто издржавања регулисаће закон који је надлежан за то тијело.
3. Државно тијело може да затражи признавање или захтијева спровођење –
 - а*) одлуке донесене против дужника након захтјева државног тијела које потражује исплате надокнада предвиђених умјесто издржавања;
 - б*) одлуке донесене између повјериоца и дужника до висине надокнада предвиђених за повјериоца умјесто издржавања.
4. Државно тијело које тражи признавање или захтијева спровођење одлуке прибавиће по захтјеву сваки документ потребан за утврђивање свог права према ставу 2 и да су

надокнаде предвиђене за повјериоца.

ПОГЛАВЉЕ VIII – ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37 Директни захтјеви надлежним органима

1. Конвенција не искључује могућност кориштења таквих процедура које су на располагању према домаћем закону Државе уговорнице које омогућавају неком лицу (подносилац) да се директно обрати надлежном органу те Државе по питању које регулише Конвенција укључујући, сходно Члану 18, и циљ да се утврди или измијени одлука о издржавању.
2. Чланови 14(5) и 17 б) и одредбе Поглавља V, VI, VII и овог Поглавља, са изузетком Чланова 40(2), 42, 43(3), 44(3), 45 и 55, примјењиваће се у вези са захтјевом за признавање и спровођење који се директно упути надлежном органу Државе уговорнице.
3. За сврху става 2, Члан 2(1) а) примјењиваће се на одлуку која потврђује издржавање за рањиво лице старије од година старости наведених у тој тачки, када је таква одлука донесена прије него што је та особа напунила те године старости и под условом да је издржавање изнад те старосне границе због оштећених способности.

Члан 38 Заштита личних података

Лични подаци прикупљени или пренесени у вези са Конвенцијом користиће се само у сврхе за које су прикупљене или пренесене.

Члан 39 Повјерљивост

Сваки орган који обрађује информације обезбједиће повјерљивост у складу са законом те Државе.

Члан 40 Неоткривање информација

1. Неки орган неће открити информације прикупљене или пренесене у примјени ове Конвенције ако одлучи да ће, ако тако нешто учини, угрозити здравље, безбједност и слободу неког лица.
2. Одлуку у овом смислу коју донесе један Централни орган узеће у обзир други Централни орган, посебно у случајевима насиља у породици.
3. Ништа из овог Члана неће ометати прикупљање и преношење информација од стране или између органа све док је то потребно да се спроведу обавезе из ове Конвенције.

Члан 41 Без легализације

Неће се захтјевати никаква легализација или слична формалност у контексту ове

Конвенције.

Члан 42 Пуномоћ

Централни орган Државе којој се шаље захтјев може затражити пуномоћ од подносиоца само ако наступа у његово или њено име у судским поступцима или пред другим органима, или да би одредио представника да тако наступа.

Члан 43 Сношење трошкова

1. Сношење свих трошкова који настану примјеном ове Конвенције неће се десити прије надокнаде издржавања.
2. Држава може да наплати трошкове од неуспјешне стране.
3. За сврхе захтјева из Члана 10(1) б) за покривање трошкова од неуспјешне стране у складу са ставом 2, термин "повјерилац" из Члана 10(1) укључиваће и Државу.
4. Овај Члан биће без утицаја на Члан 8.

Члан 44 Захтјеви језика

1. Сваки захтјев или везани документ биће сачињен на оригиналном језику, и уз њега ће ићи превод на службени језик Државе којој се шаље захтјев или другом језику којег назначи Држава којој се шаље захтјев, путем изјаве у складу са Чланом 63, којом то прихвата, осим ако надлежни орган те Државе нема превод.
2. Држава уговорница која има више службених језика и не може, због домаћег закона, прихватити на цијелој својој територији документе на једном од тих језика, одредиће путем изјаве у складу са Чланом 63 језик у којем ће бити сачињени документи или њихови преводи ради упућивања у одређене крајеве њене територије.
3. Уколико није другачије договорено међу Централним органима, сва друга комуникација између тих Органа биће на службеном језику Државе којој је послан захтјев или на енглеском или француском језику. Међутим, Држава уговорница, може да изрази резерву у складу са Чланом 62 и на тај начин уложи ориговор на кориштење било енглеског или француског језика.

Члан 45 Средства и трошкови превођења

1. Када се ради о захтјевима из Поглавља III, Централни орган може да се сложи да у појединачним случајевима или уопште превод на службени језик Државе којој се шаље захтјев буде сачињен у Држави којој се шаље захтјев са оригиналног језика или са другог договореног језика. Ако нема споразума и није могуће да Централни орган који шаље захтјев испуни захтјеве из Члана 44(1) и (2), онда захтјев и везани документи могу бити упућени са преводом на енглески или француски језик за даље превођење на службени језик Државе којој се шаље захтјев.
2. Трошкове превођења који настану примјеном става 1 сносиће Држава која шаље захтјев осим ако се другачије не договоре Централни органи датих Држава.

3. Без обзира на Члан 8, Централни орган који шаље захтјев може наплатити подносиоцу молбе трошкове превођења захтјева и везаних докумената, осим у оној мјери у којој ти трошкови могу да се покрију у оквиру њеног система правне помоћи.

Члан 46 Неунифицирани правни системи - интерпретација

1. Што се тиче Државе у којој се два или више правних система или скупа правила који се односе на било која питања која обрађује ова Конвенција примјењују у различитим територијалним јединицама –

- a) свако позивање на закон или процедуре Државе тумачиће се као позивање, гдје то одговара на закон и процедуре који су на снази у релевантној територијалној јединици;
- b) свако позивање на утврђену, признату, признату и проведenu, проведenu и измијењену одлуку у тој Држави тумачиће се као позивање, гдје то одговара, на утврђену, признату, признату и проведenu, проведenu и измијењену одлуку у у дотичној територијалној јединици;
- c) свако позивање на судски или управни орган у тој Држави тумачиће се као позивање, гдје то одговара, на судски и управни орган у релевантној територијалној јединици;
- d) свако позивање на надлежне органе, државна тијела те Државе која нису Централни органи, тумачиће се као позивање, гдје то одговара, на оне који су овлаштени да дјелују у релевантној територијалној јединици;
- e) свако позивање на пребивалиште или стални боравак у тој Држави тумачиће се као позивање, гдје то одговара, на пребивалиште или стални боравак у релевантној територијалној јединици;
- f) свако позивање на локацију имовине у тој Држави тумачиће се као позивање, гдје то одговара, на локацију имовине у релевантној територијалној јединици;
- g) свако позивање на реципрочни споразум на снази у тој Држави тумачиће се као позивање, гдје то одговара, на реципрочни споразум на снази у релевантној територијалној јединици;
- h) свако позивање на бесплатну судску помоћ у тој Држави тумачиће се као позивање, гдје то одговара, на бесплатну судску помоћ у релевантној територијалној јединици;
- и) свако позивање на споразум о издржавању сачињен у некој Држави тумачиће се као позивање, гдје то одговара, на споразум о издржавању сачињен у релевантној територијалној јединици;
- ј) свако позивање на поврат трошкова од стране неке Државе тумачиће се као позивање, гдје то одговара, на поврат трошкова од стране релевантне територијалне јединице.

2. Овај Члан неће се примјењивати на Организацију за регионалну економску интеграцију.

Члан 47 Неунифицирани правни системи –правила материјалног права

1. Држава уговорница са двије или више територијалних јединица у којима се примјењују различити системи права нема обавезу да примјењује ову Конвенцију у ситуацијама које укључују само такве различите територијалне јединице.

2. Надлежни орган у територијалној јединици неке Државе уговорнице са двије или више територијалних јединица у којима се примјењују различити правни системи нема обавезу да призна или проведе одлуку из друге Државе уговорнице само зато што је одлука била призната и проведена у другој територијалној јединици исте Државе уговорнице према овој Конвенцији.

3. Овај Члан неће се примјењивати на Организацију за регионалну економску интеграцију.

Члан 48 Координација са предходном Хашком Конвенцијамао издржавању

У односима између Држава уговорница, ова Конвенција замјењује, сходно Члану 56(2), *Хашку конвенцију од 2. октобра 1973. године о признавању и спровођењу одлука о обавезама издржавања* и *Хашку конвенцију од 15. априла 1958. године која се односи на признавање и спровођење одлука о обавезама издржавања дјете* уколико колико се њихов обим примјене између таквих Држава подудара са обимом примјене ове Конвенције.

Члан 49 Координација са Конвенцијом из Њујорка из 1956. године

У односима између Држава уговорница, ова Конвенција замјењује *Конвенцију Уједињених нација о остваривању права на алиментацију у иностранству* од 20. јуна 1956. године уколико колико се њен обим примјене између таквих Држава подудара са обимом примјене ове Конвенције.

Члан 50 Веза са предходном Хашком конвенцијом о уручивању докумената и утврђивању чињеница

Ова Конвенција не утиче на *Хашку конвенцију од 1. марта 1954. године о грађанској процедури*, *Хашку конвенцију од 15. новембра о уручивању у иностранству судских и вансудских докумената у грађанским и трговачким питањима* и *Хашку конвенцију од 18. марта 1970. године о утврђивању чињеница у иностранству у грађанским и трговачким питањима*.

Члан 51 Координација докумената и додатних споразума

1. Ова Конвенција не утиче ни на један међународни документ закључен прије ове

Конвенције у којем су Државе уговорнице Стране и који садржи одредбе о питањима која регулише ова Конвенција.

2. Свака Држава уговорница може да закључи споразуме са једном или више Држава уговорница, који садрже одредбе о питањима које регулише ова Конвенција, с циљем унапређења примјене Конвенције међу њима, под условом да су ти споразуми конзистентни са предметима и сврхом Конвенције и не утичу, у погледу везе између тих Држава са другим Државама уговорницама, на примјену одредби Конвенције. Државе које су закључиле такав споразум упутиће примјерак депозитару Конвенције.

3. Ставови 1 и 2 такође ће се примјењивати на реципрочне споразуме и на једнаке законе базирани на специјалним везама између датих Држава.

4. Ова Конвенција неће утицати на примјену докумената Регионалне организације за економску интеграцију која је Страна у овој Конвенцији, и која је усвојена након закључења Конвенције, о питањима која регулише Конвенција, под условом да ти документи не утичу, у погледу везе Држава чланица Организације за регионалну економску интеграцију са другим Државама уговорницама, на примјену одредби Конвенције. Што се тиче признавања и провођења одлука између Држава чланица Организације за регионалну економску интеграцију, Конвенција не утиче на правила Организације за регионалну економску интеграцију, било да је усвојена прије или након закључивања Конвенције.

Члан 52 Најефикасније правило

1. Ова Конвенција неће спријечити примјену неког споразума, договора или међународног документа на снази између Државе која шаље захтјев и Државе којој се шаље захтјев, или реципрочних споразума на снази у Држави којој се шаље захтјев који предвиђа –

а) шире основе за признавање одлука о издржавању, без штете за Члан 22 *ф)* Конвенције;

б) поједностављене, експедитивније процедуре обраде захтјева за признавање и спровођење одлука о издржавању;

ц) већу правну помоћ него што је предвиђена у Члану 14 до 17; или

д) процедуре које дозвољавају подносиоцу из Државе која шаље захтјев да упути захтјев директно Централном органу Државе којој се шаље захтјев.

2. Ова Конвенција не спречава примјену закона који је на снази у Држави којој се шаље захтјев, који предвиђа ефикаснија правила наведена у ставу 1 *а)* до *ц)*. Међутим, што се тиче поједностављених, експедитивнијих процедура наведених у ставу 1 *б)*, оне морају да буду компатибилне са заштитом понуђеном странама сходно Члановима 23 и 24, посебно у погледу права на правовремено обавјештавање о поступку и давању адекватне прилике за саслушање и у погледу ефеката било којег приговора или жалбе.

Члан 53 Једнака интерпретација

У интерпретацији ове Конвенције, теба водити рачуна о њеном међународном карактеру и потреби да се промовише једнакост њене примјене.

Члан 54 Ревизија практичног функционисања Конвенције

1. Генерални секретар Хашке конференције о међународном приватном праву у редовним размацама сазива Специјалну комисију како би извршила ревизију практичног функционисања Конвенције и подстакла развој добрих пракси у оквиру Конвенције.

2. У сврху такве ревизије, Државе уговорнице ће сарађивати са Сталним бироом Хашке конференције о међународном приватном праву на прикупљању информација, укључујући статистику и прецедентно право, који се тичу практичног функционисања Конвенције.

Члан 55 Измјене образаца

1. Обрасци у прилогу ове Конвенције могу бити измијењени одлуком Специјалне комисије коју сазива Генерални секретар Хашке конференције о међународном приватном праву, на коју ће бити позване све Државе уговорнице и Чланице. Обавјештење о приједлогу за измјену образаца биће унесено у дневни ред састанка.

2. Измјене које усвоје Државе уговорнице на Специјалној комисији ступиће на снагу за све Државе уговорнице првог дана седмог календарског мјесеца од датума на који депозитар о њима обавијести све Државе уговорнице.

3. Током периода наведеног у ставу 2 свака Држава уговорница може писаним обавјештењем да изрази депозитару резерву у погледу измјена. Држава која даје такву резерву биће, све док резерва не буде повучена, третирана као Држава која није Страна у овој Конвенцији везано за ту измјену.

Члан 56 Прелазне одредбе

1. Конвенција ће се примјењивати у сваком случају када је –

а) захтјев у складу са Чланом 7 или молба у складу са Поглављем III примио Централни орган Државе којој се шаље захтјев након што је Конвенција ступила на снагу између Државе која шаље захтјев и Државе којој се шаље захтјев;

б) директни захтјев за признавање и спровођење примио надлежни орган Државе примаоца након што је Конвенција ступила на снагу између Државе поријекла и Државе примаоца.

2. Што се тиче признавања и спровођења одлука између Држава уговорница ове Конвенције које су уједно и Стране у некој од Хашких конвенција о издржавању споменутих у Члану 48, ако услови за признавање и спровођење из ове Конвенције спречавају признавање и спровођење одлуке издате у Држави поријекла прије ступања на снагу ове Конвенције за ту Државу, а која би иначе била призната и спроведена према условима Конвенције која је била на снази у вријеме доношења одлуке, примјењиваће се услови из те Конвенције.

3. Држава прималац није обавезна према овој Конвенцији да спроведе одлуку или споразум о издржавању, у погледу плаћања која су доспјела прије ступања на снагу Конвенције између Државе поријекла и насловљене Државе, осим за обавезе издржавања које проистичу из односа родитељ-дијете према особи која није напунила 21 годину старости.

Члан 57 Одредба о информацијама које се односе на законе, процедуре и услуге

1. Држава уговорница, до тренутка када њен документ о ратификацији или приступању буде депонован или изјава поднијета у складу са Чланом 61 Конвенције, послаће Сталном бироу Хашке конференције о међународном приватном праву сљедеће –

- a) опис својих закона и процедура које се односе на обавезе издржавања;
- б) опис мјера које ће предузети да задовољи обавезе из Члана 6;
- ц) опис начина на који ће пружити подносиоцима молби ефикасан приступ процедурама, како се тражи у Члану 14;
- д) опис извршних правила и процедура, укључујући сва ограничења у спровођењу, посебно правила заштите дужника и периоде ограничења;
- е) све спецификације наведене у Члану 25(1) б) и (3).

2. Државе уговорнице могу, приликом испуњавања својих обавеза из става 1, користити образац за профил земље којег препоручује и издаје Хашка конференција о међународном приватном праву.

3. Државе уговорнице ажурираће информације.

ПОГЛАВЉЕ IX – ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 58 Потписивање, ратификација и приступање

1. Ова ће Конвенција бити отворена за потпис државама које су биле чланице Хашке конференције о међународном приватном праву за вријеме њеног двадесет и првог засједања као и другим Државама које су учествовале у том засједању.

2. Конвенција се може ратификовати, може јој се приступити или се може прихватити, а инструменти ратификације, прихвата или приступа биће положени код Министарства вањских послова Краљевине Холандије, депозитара Конвенције.

3. Било која друга држава или Организација за регионалну економску сарадњу може приступити Конвенцији након што је ступила на снагу у складу са Чланом 60(1)

4. Инструменти приступа бит ће положени код депозитара.

5. Такав приступ ће имати дејство само у погледу веза између Државе приступнице и оних Држава уговорница које нису изразиле примједбу на њено приступање у току 12 мјесеци након дана обавјештења наведеног у Члану 65. Такву примједбу могу такође изнијети Државе приликом ратификације, прихватања или одобрења Конвенције након приступања. О свакој таквој примједби биће обавијештен депозитар.

Члан 59 Организације за регионалну економску интеграцију

1. Организација за регионалну економску интеграцију коју су установиле само суверене Државе и која има компетенцију над неким или свим питањима која регулише ова Конвенција може исто тако да потпише, прихвати, одобри или приступи овој Конвенцији. Организација за регионалну економску интеграцију имаће у том случају права и обавезе Државе уговорнице, у оној мјери у којој Организација има надлежност над питањима која регулише Конвенција.

2. Организација регионалне економске интеграције ће, приликом потписивања, прихватања, одобрења или приступања, обавијестити депозитара у писменој форми о питањима која регулише ова Конвенција у погледу надлежности које су пренесене на ту Организацију од стране Држава чланица. Организација ће одмах писмено обавијестити депозитара о свим промјенама у својим надлежностима како је наведено у најновијој обавијести из овог става.

3. Приликом потписивања, прихватања, одобрења или приступања, Организација за регионалну економску интеграцију може да изјави у складу са Чланом 63 да врши надлежност над свим питањима која регулише ова Конвенција и да ће Државе чланице које су пренијеле надлежност над свим датим питањима на Организацију за регионалну економску интеграцију бити обавезне према овој Конвенцији на основу потписивања, прихватања, одобрења или приступања Организације.

4. За сврхе ступања на снагу ове Конвенције, сваки документ којег депонује Организација за регионалну економску интеграцију неће вриједити ако Организација за регионалну економску интеграцију не да изјаву у складу са ставом 3.

5. Свако позивање на "Држава уговорница" или "Држава" у овој Конвенцији примјењиваће се једнако на Организацију за регионалну економску интеграцију која је у њој Страна, гдје је то прикладније. У случају да Организација за регионалну економску интеграцију да ту изјаву у складу са ставом 3, свако позивање на "Држава уговорница" или "Држава" у овој Конвенцији примјењиваће се једнако на релевантне Државе чланице Организације, гдје је то прикладно.

Члан 60 Ступање на снагу

1. Конвенција ступа на снагу првог дана у мјесецу након истека рока од три мјесеца од депоновања другог документа о ратификацији, прихватању или одобрењу наведеном у Члану 58.

2. Након тога Конвенција ступа на снагу –

a) за сваку Државу или Организацију за регионалну економску интеграцију

наведене у Члану 59(1) које је накнадно ратификују, прихвате или одобре, првог дана у мјесецу након истека рока од три мјесеца од депоновања њиховог документа о ратификацији, прихватању или одобрењу;

б) за сваку Државу или Организацију за регионалну економску интеграцију наведене у Члану 58(3) на дан након краја периода током којег се могу дати примједбе у складу са Чланом 58(5);

ц) за територијалне јединице на које се проширила Конвенција у складу са Чланом 61, првог дана у мјесецу након истека рока од три мјесеца од обавјештења наведеног у том Члану.

Члан 61 Изјаве у погледу неунифицираних правних система

1. Ако нека Држава има двије територијалне јединице или више територијалних јединица у којима се примјењују различити правни системи у односу на питања из дјелокруга ове Конвенције, може у вријеме потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања изјавити у складу са Чланом 63 да ће се ова Конвенција проширити на све њене територијалне јединице или само на једну или више њих, и може измијенити ову изјаву подношењем друге изјаве у било које вријеме.

2. Депозитар ће бити обавијештен о свакој таквој изјави која изричито наводи територијалне јединице на које се Конвенција примјењује.

3. Ако Држава не да изјаву сходно овом Члану, Конвенција се проширује на све територијалне јединице те Државе.

4. Овај Члан неће се примјењивати на Организацију за регионалну економску сарадњу.

Члан 62 Резерве

1. Свака Држава уговорница може, најкасније до времена ратификације, прихватања, одобрења или приступања, или приликом давања изјаве у смислу Члана 61, да изрази једну или више резерви предвиђених Члановима 2(2), 20(2), 30(8), 44(3) и 55(3). Никакве друге резерве неће бити допуштене.

2. Свака држава може било у које вријеме повући резерву коју је дала. Повлачење ће се прослиједити депозитару.

3. Резерва престаје бити правоваљана првога дана трећег календарског мјесеца након обавијести споменуте у ставу 2.

4. Резерве дате сходно овом Члану неће имати реципрочно дејство осим резерви предвиђених Чланом 2(2).

Члан 63 Изјаве

1. Изјаве наведене у Члановима 2(3), 11(1) *с*), 16(1), 24(1), 30(7), 44(1) и (2), 59(3) и 61(1), могу се дати по потписивању, ратификацији, прихватању, одобрењу или

приступању или у било које вријеме након тога, и могу се мијењати и повлачити у било које вријеме.

2. О изјавама, измјенама или повлачењима мора се обавијестити депозитар.
3. Изјава дата приликом потписивања, ратификације, прихватања, одобрења или приступања биће правоваљана паралелно са ступањем на снагу ове Конвенције за дату Државу.
4. Изјава дата накнадно, као и свака измјена или повлачење изјаве, ступиће на снагу првог дана у мјесецу након истека три мјесеца од дана на који је депозитар примио обавјештење.

Члан 64 Отказивање

1. Држава уговорница Конвенције може је отказати путем писменог обавјештења насловљеног на депозитара. Отказивање може бити ограничено на одређене територијалне јединице Државе која има више јединица на које се Конвенција примјењује.
2. Отказивање ће ступити на снагу првог дана у мјесецу након истека 12 мјесеци од дана на који је депозитар примио обавјештење. Када је у обавјештењу одређен дужи период за ступање на снагу отказа, отказ ће ступити на снагу након истека тог дужег периода од дана када је обавјештење примио депозитар.

Члан 65 Обавјештавање

Депозитар ће обавијестити Чланице Хашке конференције о међународном приватном праву као и остале Државе и Организације за регионалну економску интеграцију које су потписале, ратификовале, прихватиле, одобриле или приступиле у складу са Члановима 58 и 59 о сљедећем –

- а) о потписима, ратификацијама, прихватањима и одобрењима који су наведени у Члановима 58 и 59;
- б) о приступањима и примједбама на приступања који су наведени у Члану 58(5);
- ц) о датуму ступања на снагу Конвенције у складу с чланом 60;
- д) о изјавама наведеним у Члановима 2(3), 11(1) *з*), 16(1), 24(1), 30(7), 44(1) и (2), 59(3) и 61(1);
- е) о споразумима наведеним у Члану 51(2);
- ф) о резервама које су наведене у Члановима 2(2), 20(2), 30(8), 44(3) и 55(3), те повлачењима наведеним у Члану 62(2);

У потврду томе доље потписани, прописно за то овлаштени, потписали су ову Конвенцију.

Састављено у Хагу, 23. новембра 2007. године, на енглеском и француском језику, при чему су оба текста једнако ваљана, у једном примјерку који ће бити депонован у архиви Владе Краљевине Холандије. Овјерени примјерак Конвенције биће достављен дипломатским путем свакој Држави чланици Хашке конференције о међународном приватном праву са датумом њеног двадесет и првог засједања те свакој другој Држави која је учествовала на том засједању.

ПРИЛОГ 1

Образац према члану 12 (став 2)

Обавијест о повјерљивости и заштити личних података

Лични подаци које су прикупљени или достављени на основу Конвенције се користите само у сврхе за које су прикупљени или достављени. У складу са законом своје државе, сваки орган који обрађује те податке осигурава њихову повјерљивост. Орган не смије откривати или потврђивати информације које су прикупљене или достављене примјеном ове Конвенције, уколико утврди да би радећи то могао угрозити здравље, сигурност или слободу лица у складу са чланом 40.

Одлуку да се не дају информације доноси Централни орган у складу са чланом 40.

1. Централни орган молилац 2. Контакт лице у Држави молитељки

a. Адреса	a. Адреса (уколико је другачија)
б. Број телефона	б. Број телефона (уколико је другачији)
ц. Број факса	ц. Број факса (уколико је другачији)
д. е-маил	д. е-маил (уколико је другачији)
е. Позив на број	е. Језик (језици)

3. Замољени Централни орган.....

Адреса.....

4. Подаци о подносиоцу захтјева

a. Презиме (или презимена):.....

Б. Име (или имена):.....

ц. Датум рођења :..... (Дан / мјесец / година)

или

a. Назив органа :.....

.....

5. Подаци о лицу (или лицима) за коју се издржавање тражи или плаћа

a. Лице је исто као и подносилац захтјева наведен у тачки 4.

б. и. Презиме (или презимена):

Име (или имена):

Датум рођења: (Дан/ мјесец / година)

ии. Презиме (или презимена):

Име (или имена):

Датум рођења: (Дан / мјесец / година)

иии. Презиме (или презимена):

Име (или имена):

Датум рођења: (Дан / мјесец / година)

6. Подаци о дужнику¹

а. Лице је исто као и подносилац захтјева наведен у тачки 4.

б. Презиме (или презимена):

ц. Име (или имена):

д. Датум рођења: (Дан / мјесец / година)

7. Овај образац за достављање података се односи и прати га примјена:

члана 10 (став 1)

члана 10 (став 1) тачка б)

члана 10 (став 1) тачка ц)

члана 10 (став 1) тачка д)

члана 10 (став 1) тачка е)

члана 10 (став 1) тачка ф)

члана 10 (став 2)

члана 10 (став 2) тачка б)

члана 10 (став 2) тачка ц)

8. Сљедећи документи се прилажу уз захтјев:

а. У сврху подношења захтјева из члана 10 (став 1) и:

У складу са чланом 25:

Комплетан текст одлуке (члан 25 (став 1) тачка а));

Сажетак или дио одлуке који је издао надлежни орган државе поријекла (члан 25 (став 3) тачка б) (уколико је примјењиво);

Документ у коме се наводи да је одлука извршна у држави поријекла и, у случају одлуке управног органа, документ у коме се наводи да су захтјеви из члана 19. (став 3) испуњени, осим ако та држава није одредила, у складу с чланом 57., да одлуке њених управних органа увијек испуњавају те захтјеве (члан. 25 (став 1) тачка б)) или ако се примјењује члан 25 (став 3) тачка ц);

Ако се тужени није појавио и нема заступника у поступку у држави поријекла, онда се доставља документ или документи који доказују, како је прикладно, или да је тужени имао одговарајуће обавијештење о поступку и прилику да буде саслушан, или да је тужени на исправан начин обавијештен о одлуци и да је имао прилику да уложи приговор или поднесе жалбу по процесним или чињеничним питањима (члан 25 (1) тачка ц));

Када је потребно, документ који показује износ свих доспјелих неплаћених обавеза и

¹ Према члану 3 Конвенције "дужник" означава лице које дугује или наводно дугује за издржавање".

датум на који је тај износ обрачунат (члан 25 (1) тачка д));

Када је потребно, документацију која садржи информације које су потребне да се изврше одговарајући обрачуни у случају одлуке којом се прописује аутоматско прерачунавање по индексима (члан 25 (став 1) тачка е));

Када је потребно, документација која показује у којој мјери је подносиоц захтјева добио бесплатну правну помоћ у држави поријекла (члан 25 (став 1) тачка ф))

У складу са чланом 30 (став 3):

Комплетан текст договора о издржавању (члан 30 (став 3))

Документ у коме се наводи да је одређени договор о издржавању извршан као одлука у држави поријекла (члан 30 (став 3) тачка б))

Било који други документ који се прилаже уз захтјев (нпр., ако је потребно, документ у сврху члана 36 (став 4).)

б. У сврху подношења захтјева из члана 10 (став 1) тачка б), тачка ц), тачка д), тачка е), тачка ф) и (став 2), тачка б) или тачка ц), потребно је приложити низ пратећих докумената (искључујући овај образац за достављање података и сам захтјев) у складу с чланом 11 (став 3):

Члан 10 (став 1) тачка б)

Члан 10 (став 1) тачка ц)

Члан 10 (став 1) тачка д)

Члан 10 (став 1) тачка е)

Члан 10 (став 1) тачка ф)

Члан 10 (став 2)

Члан 10 (став 2) тачка б)

Члан 10 (став 2) тачка ц)

Име: (Штампаним словима) Датум

.....

Овлаштени представник Централног органа (дан / мјесец / година)

ПРИЛОГ 2

Потврда пријемни образац према члану 12 (став 3)

Обавијештење о повјерљивости и заштити личних података

Лични подаци који су прикупљени или достављени на темељу Конвенције користите се само у сврхе за које су прикупљени или достављени. У складу са законом своје

државе, сваки орган који обрађује те податаке осигурава њихову повјерљивост. Орган не смије откривати или потврђивати информације које су прикупљене или достављене примјеном ове Конвенције, уколико утврди да би радећи то могао угрозити здравље, сигурност или слободу лица у складу са чланом 40.

Одлуку да се не дају информације доноси Централни орган у складу са чланом 40.

1. Централни орган молилац 2. Контакт особа у Држави молитељки

a. Адреса	a. Адресу (уколико је другачија)
б. Број телефона	б. Број телефона (уколико је другачији)
ц. Број факса	ц. Број факса (уколико је другачији)
д. е-маил	д. е-маил (уколико је другачији)
е. Позив на број	е. Језик (или језици)

3. Централно извршно тијело тражи

Адреса.....

4. Замољени Централни орган потврђује пријем дана (Дан / мјесец / година) о преносу обрасца за достављање података Централног органа (Позив на број; од. (дан / мјесец / година) који се односи на захтјев:

- Члан 10 (став 1)
- Члан 10 (став 1) тачка б)
- Члан 10 (став 1) тачка ц)
- Члан 10 (став 1) тачка д)
- Члан 10 (став 1) тачка е)
- Члан 10 (став 1) тачка ф)
- Члан 10 (став 2)
- Члан 10 (став 2) тачка б)
- Члан 10 (став 2) тачка ц)

Презиме (или презимена) подносиоца захтјева:

Презиме (или презимена) лица (или лица) за коју се издржавање тражи или плаћа:

Презиме (или презимена) дужника:

5. Почетни кораци које подузима Централни орган:

- Спис је комплетан и налази се у фази разматрања;
- Погледати статус захтјева из приложеног извјештаја;
- Извјештај о статусу захтјева ће услиједити;
- Молимо наведите сљедеће додатне информације и / или документацију:

Замољени Централни орган одбија да ријеши овај захтјев, јер је очито да захтјеви из Конвенције нису испуњени (члан 12 (став 8)). Разлози:

су наведени у приложеном документу

ће бити достављени у следећем документу

Замољени Централни орган захтјева да га Централни орган молилац обавијестити о свакој промјени у статусу захтјева.

Име:.....(Штампаним

словима)

Датум:.....

Овлаштени представник Централног органа (дан / мјесец/ година)